

کارکردهای ذهن در جوامع ابتدایی بر اساس نظر لوی-برول

نیلوفر عزیزی^۱، کیومرث کریمی^۲، محمد آزاد عبدالله پور^۳

۱- گروه روانشناسی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران

۲- گروه روانشناسی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران

۳- گروه روانشناسی، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد، ایران

چکیده

مقاله حاضر با هدف بررسی کارکردهای ذهن در جوامع نخستین و عقب مانده تدوین شده است . در این مقاله اطلاعات جمع آوری شده از نوع کیفی بوده که به روش توصیفی- استنتاجی از طریق مطالعه منابع مرتبط و گوناگون گردآوری شده است. نتایج حاکی از آن است که در حالی که ذهن انسان های ابتدایی اغلب به نسبت های عینی میان اشیاء بی اعتناست، اما به پیوندهای عرفانی خواه مجازی و خواه واقعی توجه زیادی می کند. این پیوندهای از پیش شکل گرفته شده اند و از تجربه روابط عینی که در حال حاضر وجود دارند به دست نمی آیند، یعنی تجربه نمی تواند پیوندهای از پیش شکل گرفته شده را بر هم بزند و به جایشان روابط عینی را بنشانند. این نوع ذهنیت برخلاف ذهنیت ما مقید به رعایت اصل امتناع تناقض نیست. ذهنیت ابتدایی، نخست و بیش از همه ، از قانون آمیختگی پیروی می کند. این ذهنیت که به این شیوه سمت گیری شده از آنچه متناقض است آشکارا مشعوف نمی شود.

واژگان کلیدی: ذهن، کارکردهای ذهن، جوامع ابتدایی